

blive gjort gjældende i de fleste Tilfælde; dette tror jeg er Sagen. Dette Inkassatorspørgsmaal er kun et lille. Som men det er den Noget, som vil afgjøre Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal have Kurator eller midlertidig Bestyrer i de væsentligste Boer.

Alberty: Den ærede Minister endte med at spørge mig om, hvad der skulde være i Veien for, at en Skifteret kunde behandle en Kredittorenings Bo. Der er det i Veien, at Forholdenes Magt overvælde Personlighederne; der er det i Veien, at Skifteforvalteren hverken besidder den Dygtighed eller Udholdenhed eller Arbejdsstyrke, der udfordres til at behandle indvillgede Boer. Jeg taler naturligtvis ikke om det personlige Ansvar, ikke om Penge; men ogsaa fra denne Side set var det dog vel noget betænkeligt at Betro store Boer til en hvilken som helst Skifteforvalter, naar han ikke stiller Sikkerhed, og det gjør Skifteforvalteren jo ikke. Jeg vil blot her minde om en Forespørgsel i Landstinget angaaende Skifteforvalteren i Rønne. Men Spørgsmaalet har ikke nogen reel Betydning med Hensyn til det foreliggende Endringsforslag. Derimod var det næstsidste Punkt, som den ærede Minister omtalte, Spørgsmaalet om de tvangne Afford, og der glemte, eller vi altsåld forbijgik, den ærede Minister en af mine Hovedgrunde, som var den, at man vilde bringe insolvente Personer til at opgive Boet tidt, imedens der var Noget at affordere om; dette var en af mine Hovedbetragtninger med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg er ikke, som et andet æret Medlem af Udvalget, principmæssig imod Tvangsafford, men jeg tror ikke, at man skal begynde med at udstrække Tvangen ned over Halvdelen af Fordringshavernes Krav. Jeg vil i Dværgt bemærke til hvad jeg her har fremsørt og til hvad jeg har fremsat i Udvalget, skjøndt jeg egentlig ikke har Noget væsentlig mod Tvangsafford, at det Tidspunkt, hvorpaa Lovforslaget fordrer Tvangsafford, i det virkelige Liv vil medføre, at Tvangsafford meget sjelden vil blive anvendt. Der forlanges nemlig ifølge Lovforslaget, at Skyldneren skal fremsætte Forlangende om Tvangsafford nogle saa Uger, efter at han er gaaet

fallit, og gjør han det ikke, skal han skaffe Halvdelen af Kreditorernes Samtykke til at fremsætte Lovforslaget endnu en Gang, men saaledes som Forholdet viser sig, et en Skyldner først efter Næ og Dag i Neglen, og meget ofte først efter længere Tids Forløb i Stånd til at byde Afford. Det er i Almindelighed efter den Maade, hvorpaa Folk sidde hem, inden de fallere, umuligt for dem at afvilde deres Gældsforhold, affordmæssig inden meget lang Tid, efter at Falliten er begyndt. Derfor siger jeg, at den hele Bestemmelse om Tvangsafford, saaledes som den er opstillet i Lovforslaget, vistnok vil vise sig at være temmelig ubrugelig; og jeg tror, at efter nogle Nærs Forløb vil Erfaringen fremkalde en Udvidelse af denne Bestemmelse og bringe det dertil, at Udgang til Tvangsafford bliver sat med meget længere Frist for Skyldneren, f. Gr. 1 Næ, efter at han har opgivet sit Bo som fallit. Den ærede Minister sagde, at mit Forslag om at give Proklama affjærende eller præklusiv Virkning er uden Forbindelse med Lovforslagets Danke, men jeg skulde dog tro, at der i flere af Lovforslagets Bestemmelser indeholdes en Rettsfortabelse. Der er ikke saa faa Steder netop i Lovforslaget, efter hvis Bestemmelse en Rettsfortabelse finder Sted, og derfor tror jeg, at dette ingenlunde kan siges at være i afgjort Strid med Lovforslagets Danke. Sa, jeg veed ikke, om jeg har taget fejl af Meningen af dette Lovforslag, jeg veed ikke, om en Fordringshaver, hvis han aldeles undlader at anmelde sin Fordring i et Bo, vedbliver at have Fordringen paa Skyldneren efter Konkursens Slutning. Det maa vel være Meningen af Lovforslaget, siden den ærede Minister har erklæret, at der ikke ligger nogen Rettsfortabelse til Grund for Lovforslagets Bestemmelser om Proklama; men dersom dette er Tilfældet, har jeg rigtignok ikke forstaaet Lovforslaget tilstrækkelig, og saa vilde jeg ønske, at der maatte komme en Tilføjning, som gjorde, at denne Folge blev klart fremstillet. Flere af de ærede Talere have gjort Indvendinger imod mine Forslag til §§ 24 og 25, og man har da navnlig sagt, at det Andragende fra Grosserer-societetets Komite, hvorpaa jeg har støttet disse Forslag, laa for, inden Afgjørelsen blev